ห้องรองนายก อบจ.
เลขที่ 1018
วันที่ 24 มี.ค. 2563
เวลา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี โทร ๐๓-๕๕๒-๕๕๐๐

ที่ สพ ๕๑๐๒๙ / **วันที่** ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตร "เพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย/ระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ อปท." รุ่นที่ ๓

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

๑. เรื่องเดิม

ตามที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้อนุมัติให้ นางตูนา แก่นศรียา ตำแหน่ง-ผู้อำนวยการกองคลัง สังกัดกองคลัง เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตร "เพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย/ระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ อปท." รุ่นที่ ๓" ระหว่างวันที่ ๑๓ – ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรม-เอเชีย แอร์พอร์ต (รังสิต) จังหวัดปทุมธานี นั้น (อกสารหมายเลข ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

นางตูนา แก่นศรียา ได้สรุปและรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักหลักสูตรดังกล่าว โดยจะนำความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะและอื่นๆ ที่ได้รับไปจากการฝึกอบรมมาพัฒนางานของหน่วยงาน เช่น ความรู้ ความเข้าใจในหลักการและแนวคิดที่จำเป็นต้องใช้ในการการปฏิบัติราชการ ของ อปท. ได้แก่

๑.พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙

๒.พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

๓.พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

๔.พ.ร..บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘

๕.พ.ร.บ.ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

และสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชกสนท้องถิ่นได้แก่ หลักการบริหาร-ความเสี่ยง และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานและถ่ายทอดผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้สามารถใช้เป็นตัวอย่างให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้

๓.ข้อพิจารณา

เพื่อให้การรายงานผลการฝึกอบรมดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อบุคลากร เห็นควรดำเนินการ ดังนี้

๑.นำรายงานผลการฝึกอบรมลงเว็บไซต์ของ อบจ.สุพรรณบุรี (เอกสาร/รายงาน : KM) เพื่อให้บุคคลากรที่ไม่ได้เข้ารับการอบรมสามารถศึกษาข้อมูลและนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้

๒. ติดตามและประเมินผลหลังการฝึกอบรม ทุก ๓ เดือน

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ทราบ

(นายบุญชู จันทร์สุวรรณ)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
๒๗ มี.ค. ๒๕๖๓

(นางสุธาทิพย์ บุญเสม)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ทราบ
ดำเนินการตามระเบียบ
นำเรียนนายก อบจ. เพื่อโปรดทราบ

(นายสุวัฒน์ จันทร์สว่าง)
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
25 มี.ค. 2563

(นางพจมาลย์ ปริ่มปาน)
รองปลัด อบจ.รักษาราชการแทน
ปลัด อบจ.สุพรรณบุรี
24 มี.ค. 2563

เลขที่ 20 มี.ค. 63

กองการเจ้าหน้าที่
รับที่ 810
วันที่ 19 มี.ค 63
15.14

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี โทร. ๐-๓๕๕๒-๒๐๕๖

ที่ สพ ๕๑๐๐๔/๒๐๖ **วันที่** ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานผลการฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “เพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย/ระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ อปท.” รุ่นที่ ๓

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี (ผ่านผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่)

ตามที่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้อนุมัติให้ นางตูนา แก่นศรียา ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัด กองคลัง เข้าร่วมฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “เพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย/ระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ อปท.” รุ่นที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๓ – ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมเอเชีย แอร์พอร์ท (รังสิต) จังหวัดปทุมธานี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและการเข้ารับการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่ของถิ่น พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๑๐ กำหนดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เข้ารับการฝึกอบรมที่หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นจัดการฝึกอบรมจัดทำรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันเดินทางกลับถึงสถานที่ปฏิบัติราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการการเข้าร่วมฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “เพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย/ระเบียบที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ อปท.” รุ่นที่ ๓ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าขอรายงานผลการ ไปอบรมสัมมนาดังกล่าว ดังต่อไปนี้

- การพัฒนาทักษะ สมรรถนะตามตำแหน่งและสายงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับสายนักบริหารและสายงานเจ้าพนักงาน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบที่ต้องใช้ได้อย่างถูกต้อง

ข้าพเจ้า จะนำความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะ หรืออื่นๆ ที่ได้รับในการไปอบรม/การศึกษาดูงานในครั้งนี้ มาเพื่อพัฒนางานของหน่วยงาน ดังนี้

๑. สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และ(แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๑) คำนิยามที่สำคัญ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”หมายความว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สาระสำคัญ...

(๒) สาระสำคัญ

๑) หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการศึกษา
- การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
- จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

- กิจการอื่น...

- กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

*** กำหนดอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะของ อบจ.๔๖ แก้ไขปี ๕๒****

๒) รายได้องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยสรุป

- น้ำมัน เบนซิน ดีเซล และน้ำมันคล้ายกัน ออกข้อบัญญัติ ร้อยละไม่เกิน ๑๐ สตางค์/ลิตร
- ก๊าซปิโตเลียม (ที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงรถยนต์) ออกข้อบัญญัติ ร้อยละไม่เกิน ๑๐ สตางค์/กิโลกรัม
- ยาสูบ ออกข้อบัญญัติ ร้อยละ ไม่เกิน ๑๐ สตางค์/มวน
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับจัดสรร ร้อยละ ๓๐
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ ออกข้อบัญญัติ ไม่เกินร้อยละ ๓๐
- ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ภาษีรถกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกและค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน
- ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- อากรรังนกอีแอ่น ตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น
- ค่าภาคหลวงแร่ ได้รับจัดสรร ร้อยละ ๒๐
- ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมได้รับจัดสรร ร้อยละ ๒๐
- ค่าธรรมเนียมบำรุง อบจ. ออกข้อบัญญัติเรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรม
- ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้ อบจ.เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้ตกเป็นรายได้ของ อบจ.
- ค่าธรรมเนียมใดๆที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่อบจ.จัดให้มีขึ้น
- รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นของ อบจ.

๓) พรบ.กำหนดแผนฯ ฉบับที่ ๒ แก้ไขในรายละเอียดมาตรา ๓๐(๔) กำหนดให้ พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๕

๑.๒ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑) ประกาศมีผลบังคับใช้ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

(๒) ความหมาย อปท.และพนักงานส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๓ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง “พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พนักงานเมืองพัทยา และข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจากเงินงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดเป็นเงินเดือนของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๓) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ก.ถ.

๑) คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ก.ถ. จำนวน ๑๗ คน

โครงสร้าง ก.ถ.

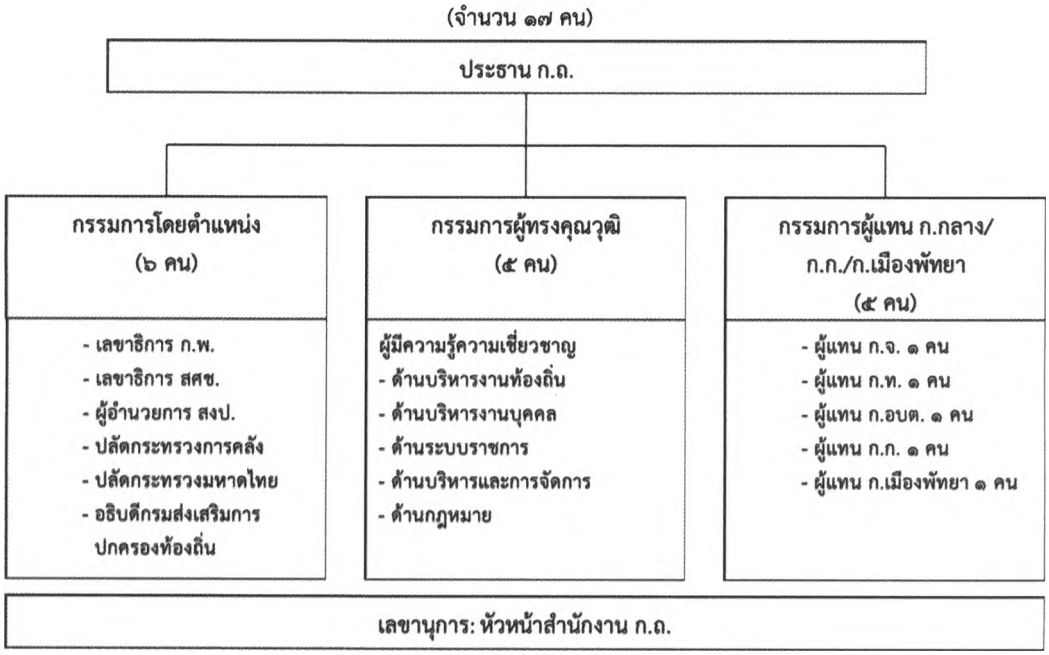

๒) อำนาจหน้าที่ของ ก.ถ. มาตรา ๓๓

- กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมตลอดถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้ อปท. ไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละอปท. ได้

- กำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น

- กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม มาตรา ๒๔ วรรคสาม และมาตรา ๒๖ วรรคสาม

- ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

- ให้คำปรึกษา แนะนำและพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแก่ อปท.

- ประสานงานกับคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ อปท. คณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่างๆ คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ

- ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๕) การบริหาร...

(๕) การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก.จ.กลาง

๑) การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก.จ.กลาง จำนวน ๑๘ คน

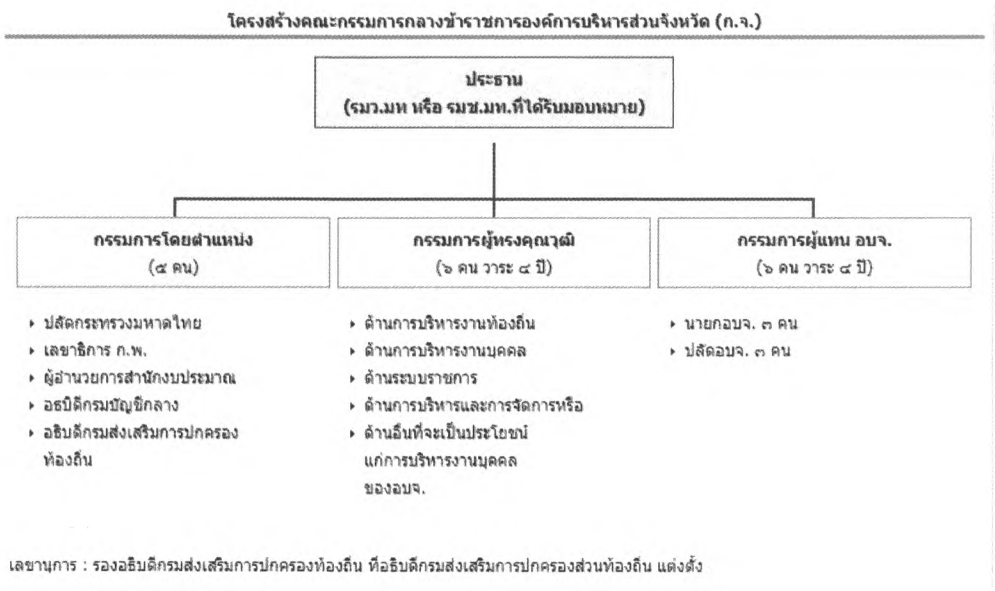

๒) คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกผู้แทนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ วรรคสาม
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ และการเลื่อนขั้นเงินเดือน
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์
- กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหารและการ
- ปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- กำกับดูแล แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เพื่อประโยชน์...

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นส่วนรวม การกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการโอนหรือการรับโอนตามวรรคหนึ่ง (๕) คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องกำหนดหลักเกณฑ์ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งมีโอกาสโอนไปปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันได้

(๖) การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก.จ.จังหวัด

๑) คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.) จำนวน ๑๒ คน

โครงสร้างคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.จ.)

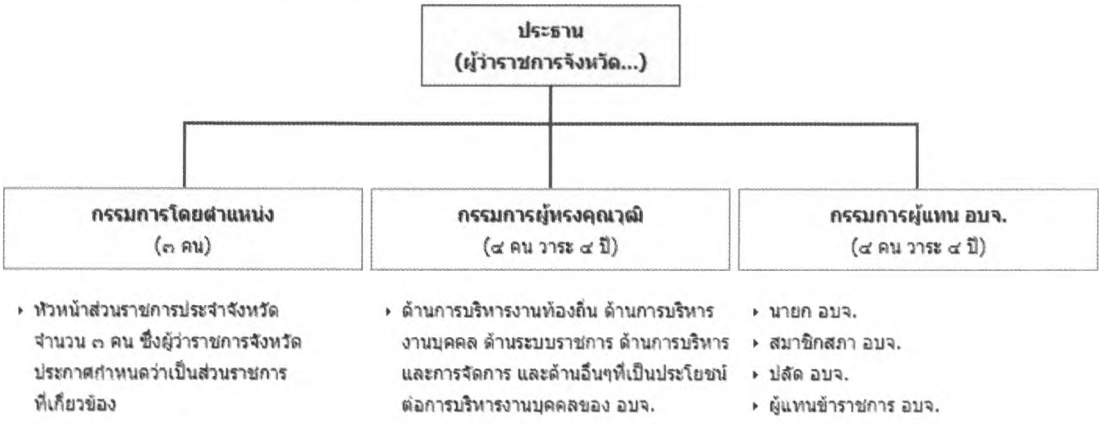

เลขานุการ : ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- มีสัญชาติไทย
- มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใดๆในพรรคการเมือง

บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตจังหวัดนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

๓) คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และดำเนิน การเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นในเรื่องดังต่อไปนี้

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามที่มีความจำเป็นเฉพาะสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
- กำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น สำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้ายการโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัยการให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

- กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

- กำกับ ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจง ส่งเสริมและพัฒนาความรู้แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑.๓ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑) เจตนารมณ์ของกฎหมาย

๑) ให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ

๒) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องหรืออาจไม่ต้องเปิดเผย

๓) คุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

(๒) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐

๒) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) หลักการและสาระสำคัญ

๑) การเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

๒) “สิทธิรับรู้” ไม่ต้องมีส่วนได้เสีย

๓) ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) คำนิยาม มาตรา ๔

๑) ข้อมูลข่าวสารหมายถึง : สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆเช่น เอกสาร แผนที่ ภาพ เป็นต้น

๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายถึง : ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

๓) ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายถึง : ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว(การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติการทำงาน ประวัติอาชญากรรม ฯลฯ) รวมกับ สิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้น (ชื่อ-นามสกุล รหัส หมายเลข ลายพิมพ์นิ้วมือ รูปภาพ แผ่นบันทึกเสียงคนฯลฯ)

(๕) องค์กรตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

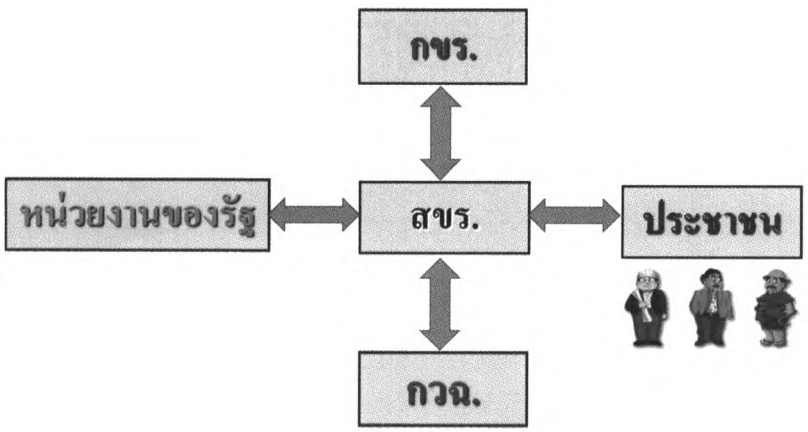

(๖) คณะกรรมการ...

(๖) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.)

๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ

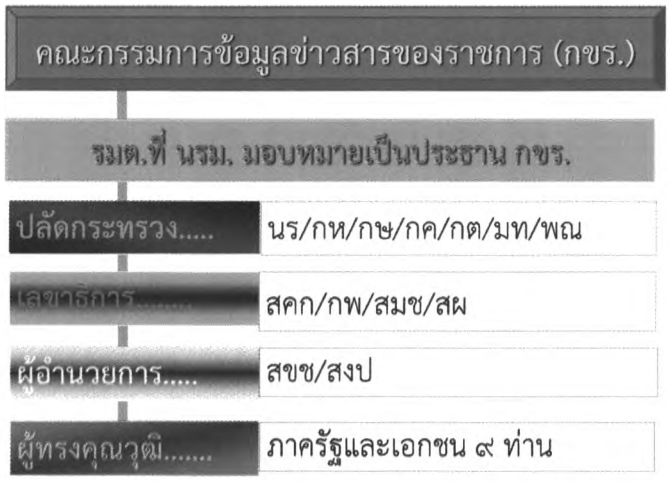

๒) อำนาจหน้าที่ของ กขร.

- สอดส่อง ดูแล แนะนำการปฏิบัติตาม พ.ร.บ.
- ให้คำปรึกษาแก่ จนท.รัฐ/หน่วยงานรัฐตามที่รับคำขอ
- เสนอแนะการตราพระราชกฤษฎีกา/กฎกระทรวง/ระเบียบ
- พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตาม ม.๑๓
- จัดทำรายงานการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. เสนอ ครม.
- อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- ดำเนินการตามที่ ครม. หรือ นรม. มอบหมาย (ม. ๒๘)
- ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. นี้

๓) คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- ตามระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ โดยมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมอบหมาย และกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาใช้ดุลพินิจพิจารณาดำเนินการไปตามที่เห็นสมควร เพื่อให้การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเป็นไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรม ประกอบด้วย ๕ สาขา ดังนี้

๑.วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

๒.วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ

๓.วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย

๔.วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านการแพทย์และสาธารณสุข

๕.วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร

- อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กวฉ.

พิจารณาเรื่องอุทธรณ์

* คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูล ตาม ม. ๑๔ และ ๑๕

* คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน ตาม ม. ๑๗

* คำสั่งไม่แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคล ตาม ม. ๒๕

๔) หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

- เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร : มาตรา ๗,๙ และ ๑๑
- ปกปิดข้อมูล : มาตรา ๑๔
- ใช้ดุลพินิจก่อนเปิดเผย : มาตรา ๑๕, ๑๖ และ ๒๔
- คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและจัดระบบข้อมูล : มาตรา ๒๓
- คุ้มครองประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่สามโดยแจ้งให้คัดค้านการเปิดเผย : มาตรา ๑๗
- เปิดเผย/แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล : มาตรา ๒๕
- เก็บรักษาเอกสารประวัติศาสตร์ : มาตรา ๒๖
- ให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ประชาชนโดยเร็ว : มาตรา ๑๒

๕) ประชาชนผู้ทรงสิทธิรับรู้

- ประชาชนคนไทย
- คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
- บุคคลธรรมดา และนิติบุคคล/กลุ่มบุคคล
- เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ในกรณีที่กระทบสิทธิของตน)

๖) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เป็นการทั่วไป

- มาตรา ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (www.ratchakitcha.soc.go.th)

๑.โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน

๒.สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน

๓.สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

๔. กฎ มติ ครม. ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ ฯลฯที่มีสภาพอย่างกฎ มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชน มีผลบังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้กับกรณีใด/บุคคลใดเป็นการเฉพาะเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและจะมีผลก็ต่อเมื่อข้อเท็จจริงเกิดขึ้นตรงกับที่กำหนดจึงจะเกิดสภาพบังคับทางกฎหมาย

๕. ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

- มาตรา ๙ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานจะต้องจัด/รวบรวมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูในศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

๑. ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องได้แก่การอนุญาต/อนุมัติการวินิจฉัยการอุทธรณ์ที่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐนั้นๆ (คำสั่งทางปกครอง) เพื่อให้ประชาชนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในกรณีทำนองเดียวกัน เช่น

* ผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตเก็บรังนกตาม พ.ร.บ. รังนกอีแอ่น

* คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งท่าเรือ

* คำสั่งพักใบอนุญาต/ถอนใบอนุญาตของกรมการขนส่งทางน้ำ

๒. นโยบายหรือการตีความข้อกฎหมาย ได้แก่

๒.๑ นโยบาย เช่น

* นโยบายของรัฐบาล

* วิสัยทัศน์/นโยบายของหัวหน้าส่วนราชการ

* นโยบายตำรวจแห่งชาติ

* นโยบายพลังงานแห่งชาติ

๓. การให้ความเห็น การตีความข้อกฎหมาย/ผลการหารือ เช่น

* การหารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน

* การหารือปัญหาการบังคับใช้ พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินงาน ได้แก่ แผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี/แผนพัฒนาด้านต่างๆ ของปีที่กำลังดำเนินการอยู่ของหน่วยงาน

๕. คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของ จนท. รัฐ ซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน เป็นคู่มือการปฏิบัติงานที่หน่วยงานใช้อยู่ในปัจจุบันและจะใช้ต่อไปในอนาคต

๖. สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงในราชกิจจาฯ ตาม มาตรา ๗ วรรคสอง

"ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้น ก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวม และจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามสมควร"

๗. สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะในการผูกขาดตัดตอนหรือร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

๘. มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย และโดยมติ ครม. (เน้นมติที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน)

๙. ข้อมูลข่าวสารตามที่คณะกรรมการกำหนด

- มติคณะรัฐมนตรี ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ให้นำประกาศประกวดราคา ประกาศสอบราคา ผลการจัดซื้อจัดจ้างประจำเดือนเผยแพร่ผ่าน website ของหน่วยงาน

- มาตรา ๑๑ เป็นการจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนที่มายื่นคำขอเป็นการเฉพาะราย (เป็นข้อมูลข่าวสารที่นอกเหนือจาก ม.๗,๙ และ ๒๖)

- การห้ามมิให้เปิดเผย มาตรา ๑๔ เป็นข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

๑.๔ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) <u>เหตุผลในการตรากฎหมาย</u>

มีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวกับการอนุญาตเอกชนต้องขอหลายแห่ง บางฉบับก็ไม่มีการกำหนดระยะเวลา รายละเอียดเอกสารหลักฐานที่จำเป็นที่ต้องใช้เพื่อยื่นประกอบการพิจารณาเป็นการสร้างภาระและอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นขออนุญาต กระทบต่อการดำเนินการประกอบธุรกิจ ทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสทางการค้าและการแข่งขันกับประเทศต่างๆ

(๒) <u>จุดประสงค์ในการตรากฎหมาย</u>

๑) กฎหมายกลางที่กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการอนุญาตให้ชัดเจน

๒) จัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้องและศูนย์รับคำร้องขออนุญาตจุดเดียว

๓) ให้บริการและข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอนุญาต

๔) อำนวยความสะดวกประชาชนตามพระราชกฤษฎีกาฯบริหารบ้านเมืองที่ดี ๒๕๔๖

(๓) สาระสำคัญ...

(๓) สาระสำคัญ

๑) บังคับใช้หลังการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ๑๘๐ วัน (ประกาศเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘) จึงมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ยกเว้น การทำคู่มืออนุญาต จะต้องเตรียมคู่มือ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ และเสร็จวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๒) ใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐกับประชาชนแต่ไม่ใช้กับการประสานงานบริการระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีภารกิจ เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต อนุมัติ จดทะเบียน ขึ้นทะเบียนการรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตร

๓) ไม่ใช้บังคับกับหน่วยงาน ดังนี้

- รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี
- การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์
- การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
- การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน
- การดำเนินการกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดที่ได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๔) ผู้จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

ผู้มีหน้าที่ในการจัดทำคู่มือ ได้แก่ ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการ อนุญาต หรือที่เรียกว่า "ผู้อนุญาต" โดยผู้อนุญาตต้องทำคู่มือสำหรับประชาชนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (ภายในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

๕) คู่มือสำหรับประชาชน (มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามีในการยื่นคำขอ
- ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต
- รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตต้องยื่นมากับคำขอ

หน่วยงานของรัฐอาจจะกำหนดให้ประชาชนสามารถยื่นคำขออนุญาตผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้

๖) การเผยแพร่ มาตรา ๗ วรรคสอง

- ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ
- ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- กรณีประชาชนขอสำเนาคู่มือประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย

๗) การตรวจสอบ (มาตรา ๗ วรรคสาม)

- ก.พ.ร. มีหน้าที่ตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลา ที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่
- กรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

๘) การรับคำ...

๘) การรับคำขอ (มาตรา ๘) หน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอ

- ตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่
- กรณีคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที
  - ♦แก้ไขทันทีในกรณีที่ทำได้
  - ♦แก้ไขไม่ได้ในทันที ให้บันทึกความบกพร่องและกำหนดระยะเวลาและลงนามทั้งสองฝ่ายไว้ในบันทึกนั้น
- กรณีคำขอถูกต้อง ครบถ้วน หรือแก้ไขแล้ว
  - ♦ เรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นใดอีกไม่ได้
  - ♦ ปฏิเสธการพิจารณาคำขอโดยอ้างความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่ ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำให้ไม่อาจอนุญาตได้ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร
- กรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม (มาตรา ๙)
  - ♦ คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย
  - ♦ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์ได้

๙) ความรับผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอ

กรณีความไม่สมบูรณ์ของคำขอ หรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่และเป็นผลทำให้ไม่อาจอนุญาตได้ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ผู้อนุญาตดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

๑๐) การชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่อใบอนุญาต (มาตรา ๑๒)

- กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และ
- กิจการหรือการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นกิจการหรือดำเนินการที่ต่อเนื่องกัน
- คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๑๑) ศูนย์บริการร่วมและศูนย์รับคำขออนุญาต

- ศูนย์บริการร่วม (มาตรา ๗ วรรคสี่) การจัดตั้ง

ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่างๆตามกฎหมายว่าด้วยอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกัน

- ศูนย์รับคำขออนุญาต (มาตรา ๑๔,๑๕ และ ๑๖) การจัดตั้ง
  - ♦ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต
  - ♦ให้ศูนย์รับคำขอมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้
  - ♦การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และกำหนดรายชื่อกฎหมายที่จะอยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขอไว้ในพระราชกฤษฎีกาด้วย

๑.๕พระราช...

๑.๕พระราชบัญญัติความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๑) เหตุผลในการตรา พ.ร.บ.

๑) การใช้หลักเกณฑ์ใน ป.พ.พ. มุ่งได้เงินครบโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมและบั่นทอนขวัญกำลังใจ

๒) เจ้าหน้าที่ที่อาจกระทำโดยไม่ตั้งใจหรือผิดพลาดเพียงเล็กน้อย

๓) หลักเรื่องลูกหนี้ร่วมทำให้ต้องรับผิดในการกระทำของเจ้าหน้าที่อื่นด้วย

๔) เจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจเพราะเกรงความรับผิด

๕) มีวิธีการบริหารงานบุคคลและวินัยควบคุมอยู่แล้ว

(๒) ขอบเขตการบังคับใช้ พ.ร.บ.

๑) เวลา : ๑๕ พ.ย. ๒๕๓๙

- ในส่วนกฎหมายสารบัญญัติ
- ในส่วนกฎหมายวิธีสบัญญัติ

๒) หน่วยงานและเจ้าหน้าที่

- ส่วนราชการ
- รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายเฉพาะ
- หน่วยงานอื่นตามพระราชกฤษฎีกา

๓. การกระทำของเจ้าหน้าที่

- ละเมิดแก่บุคคลภายนอก
- ละเมิดแก่หน่วยงานของรัฐ

(๓) ความคุ้มครองที่ พ.ร.บ. ให้แก่เจ้าหน้าที่

หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดตามวรรคหนึ่ง

(๔) วิธีการเยียวยาความเสียหายของผู้เสียหาย

มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใด ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี เป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้ (วรรคสอง)

ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงาน ของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกด้วย (วรรคสาม)

(๕) สิทธิเรียกร้องระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่

๑) หน่วยงานใช้สิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ภายในอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่ชดใช้ค่าสินไหมแก่ผู้เสียหาย (ม.๙)

๒) หน่วยงาน...

๒) หน่วยงานเรียกเจ้าหน้าที่ที่ทำละเมิดต่อหน่วยงานให้รับผิด (ม.๑๐)

- ๒ ปี นับแต่วันที่รู้เรื่องละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ที่ต้องชดใช้
- ๑ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

(๖) อายุความ (พ.ร.บ. ละเมิดฯ มาตรา ๑๐ วรรคสอง)

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่งให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนและกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

๒.สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการท้องถิ่น

๒.๑ หลักการบริหารความเสี่ยง

(๑) ความหมายของการบริหารความเสี่ยง (ตามกรอบของ COSO)

กระบวนการที่ปฏิบัติโดยคณะกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรทุกคนในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินงาน โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงได้รับการออกแบบเพื่อให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อองค์กร และสามารถจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับ เพื่อให้ได้รับความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้

(๒) องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยง

๑) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)
๒) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)
๓) การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification)
๔) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
๕) การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)
๖) กิจกรรมควบคุม (Control Activities)
๗) สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)
๘) การติดตามประเมินผล (Monitoring)

(๓) ประเภทของความเสี่ยง

๑) ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk)
๒) ความเสี่ยงทางการปฏิบัติงาน (Operational Risk)
๓) ความเสี่ยงทางนโยบาย/กลยุทธ์ (Policy/Strategic Risk)
๔) ความเสี่ยงทางกฎ/ระเบียบ/ข้อบังคับ (Regulatory Risk)
๕) ความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ/การเมือง (Economic/Political Risk)
๖) ความเสี่ยงทางธรรมชาติ (Natural Risk)

(๔) กระบวนการบริหารความเสี่ยง

๑) การกำหนดวัตถุประสงค์
๒) การระบุความเสี่ยง
๓) การประเมินความเสี่ยง
๔) การเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยง
๕) การติดตามและประเมินผล

(๕) การจัดการ...

(๕) การจัดการความเสี่ยง

๑) การหลีกเลี่ยง (Avoid)

๒) การยอมรับ (Accept)

๓) การลด (Reduce)

๔) การโอน/กระจาย (Share)

(๖) ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยง

๑) การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง

๒) ความเข้าใจความหมายความเสี่ยงตรงกัน

๓) กระบวนการบริหารความเสี่ยงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๔) กระบวนการในการบริหารการเปลี่ยนแปลง

๕) การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

๖) การวัดผลการบริหารความเสี่ยง

๗) การฝึกอบรมและความรับผิดชอบการบริหารความเสี่ยง

๘) การติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง

๒.๒ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๑) พระราชดำรัสเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมีพอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวได้ในที่สุด...

(๒) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข

๑) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓ ห่วง

- ห่วง ๑. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

- ห่วง ๒. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

- ห่วง ๓. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึงการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

๒) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒ เงื่อนไข

- เงื่อนไข ความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

- เงื่อนไข คุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความพากเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

(๓) ปรัชญา...

(๓) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการภาครัฐ

การจัดการภาครัฐแนวใหม่จะให้ความสำคัญเรื่อง การสร้างธรรมาภิบาล ความเป็นธรรมในสังคม การให้ความสำคัญกับบทบาทของภาคประชา สังคมและการเสริมพลังประชาชน ตลอดจนการนำแนว ทางการจัดการแบบภาคธุรกิจมาปรับใช้เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การภาครัฐ เป็นแนวคิดหลักในการปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ เพื่อตอบสนองและปรับตัวให้สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของ สิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น กระแสโลกาภิวัตน์ การเปิดเสรี การแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง และการเพิ่มบทบาทของ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศภายใต้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ได้ให้ความสำคัญในการมุ่งสู่สังคมสันติสุขอย่างยั่งยืน โดยใช้ดัชนีความอยู่ดีมีสุข ดัชนีความเข้มแข็งทาง เศรษฐกิจและดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยพิจารณาว่า ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ทั้งในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและกระแส โลกาภิวัตน์ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยได้อัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง” มาเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาแบบบูรณาการ อย่างเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยให้ความสำคัญในมิติต่างๆ ดังนี้ ด้านสังคม เน้นเรื่องการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และสร้าง จิตสำนึก ด้านเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญกับการ พัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การพึ่งตนเองและการ พัฒนาความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านกลไกและกระบวนการ เน้นการ จัดทำ ยุทธศาสตร์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงอยู่บน พื้นฐานของการศึกษาวิจัยมากขึ้น

(๔) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”“การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

๓. เอกสารที่ได้รับจากการไปราชการ / การอบรมสัมมนา / การศึกษาดูงาน มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. คู่มือสรุปประเด็นสำคัญของกฎหมาย/ระเบียบ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน อปท.อย่างครบถ้วน จำนวน ๑ เล่ม

๒. คู่มือรวมประเด็นถาม-ตอบเกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบที่ใช้ในการปฏิบัติงาน อปท. จำนวน ๑ เล่ม

๓. ใบประกาศนียบัตรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “เพิ่มศักยภาพด้านกฎหมาย/ระเบียบ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ อปท.” รุ่นที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๓ – ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

๔.การเผยแพร่ความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และอื่น ๆ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ

- การนำความรู้ ความเข้าใจ หลักการ และแนวคิดในเกี่ยวกับหลักการต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการท้องถิ่น เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และ(แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ หลักการบริหารความเสี่ยง และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานได้

อย่างเข้าใจ...

อย่างเข้าใจให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และกับตนเอง ให้เป็นไปด้วยความถูกต้องมากขึ้น เพื่อให้สามารถใช้เป็นตัวอย่างให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางตูนา แก่นศรียา)
ผู้อำนวยการกองคลัง